

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Cur. S. Antonio noluerit reuelare Deus, qua de causa aliqui infantes moriantur, cùm tamen ean causam in Scripturis reuelauerit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

S. Greg. Nazianz, orat. 20

Christiano, inquit, totus hic Mundus una domus est, Hinc S. Basilius Præfeto Valentis Imp. exilium minitanti respondit: Exilium se non cognoscere, qui nullo loco circumscriptus esset. Hinc etiam S. Cyprianus, cum Proconsul itidem ob fidem Christi ei exilium minitaretur, dixit: Exul non erit, qui DEVM in mente habeat: quia Domini est terra, & plénitudo eius. Quare talis neque in exilio morietur, vbi cumque tandem moriatur. In compendio, & contra metum, & contra querelas eorum, qui non libenter extra patriam suam viuunt, ne extra patriam suam obeant, optimum præscribit remedium Hugo Victorinus, his verbis: Magnum virtutis principium est, ut discat paulatim exercitatus animus visibilia hæc & transitoria primùm commutare, ut possit etiam postmodum derelinquere. Delicatus ille est adhuc, cui patria dulcis est: fortis autem, cui omne solum patria est: perfectus verò, cui totus Mundus exilium est. Ille Mundo amorem fixit; iste sparsit; hic extinxit.

Hugo Victor. lib. 3. Didasc. erud. cap. 20.

C A P V T XLVI

Immatura morte aliquos, licet innocentes, occultis, sed iustis & clementibus DEI iudicij obire.

I.

DE loco mortis suæ nullam esse vlli mortalium iustam querelam ostendimus, quia vñdecumque relinquitur, quod est fluxum; vñdecumque itur ad sepulchrum; vñdecumque iter est in domum æternitatis. At de tempore mortis fortasse causæ sunt murmurandi contra vitæ Dominum? Abbas Antonius, deficiens in consideratione profunditatis iudiciorum DEI, postulauit, dicens: Domine, quo modo aliqui in paruo tempore vita suæ moriuntur, & aliqui ultra decrepitam veniunt senectutem; & quare quidam egestuosi sunt, alij autem facultatibus dicantur: & quomodo iniusti opulenti sunt, iusti verò paupertate premuntur? Et venit ei vox, dicens: Antoni, ad te ipsum intende; hæc enim iudicia DEI sunt, & te scire ea non conuenit. Volebat nimirum sapientissimus Mundi Rector, eum in simplicitate degere, neque arcana prouidentix consilia curiosius scrutari, quæ alijs, inter homines degentibus sæpiùs reuelauit, vt non solum eius æquitatem

Heribert. Rosveid 1. c. de vit. PP. li. bell. 15. n. 1.

tatem agnoscerent, verum etiam iustitiam timerent; immo amarent bonitatem. Neque enim dumtaxat Nathan dixit ad Dauidem: *Quoniam blasphemare fecisti inimicos Domini, propter verbum hoc, filius, qui natus est tibi, morte morietur*: sed ingens etiam innocentum parentum & innocentum filiorum numerus ac multitudo ab Herode iussus est contrucidari, quorum sine dubio multi damnati fuissent aeternum, si adoleuissent. His ergo beneficium fuit, non supplicium, in tenera aetate fuisse vitam spoliatos, sicut & omnibus, post baptismum, in cuna defunctis. Sed viris quoque in medio vitae cursu, quamvis iustis, morte inblatis, mors sua & utilis fuit, & gloriosa.

Sic DEVS dilexit Mundum, ut Filium suum unigenitum daret: ad quid? ut, sicut exaltauit Moyses serpentem in deserto, ita exaltaretur Filius hominis. Iudicauit ergo, ipsum Filium suum, in florentissima aetate, dandum ad crucem & necem. Quid meruit Christus, qui peccatum non fecit, nec inuentus est dolus in ore eius? Itane trigesimo tertio vitae suae anno, etiam carnificum crudelitati fuit subiiciendus? ita virgis, spinis, clavis lacerandus? ita diriter interimendus? Ita sane, ut Iustitiae & dilectioni Diuinae satisfaceret, & genus humanum, quod diligebatur, saluaretur. Crudeles tunc fuerunt homines, qui eum tradiderunt; crudeles, qui falsis criminationibus accusarunt; crudeles, qui more latronis innocentissimum, trucidarunt. An etiam crudelis Pater caelestis? an ipse crudelis, qui traditus est, *quia ipse voluit*? Nemo hoc dixerit. Immo bonus & misericors fuit, quia sua morte nos redemit, & mortuus est ad tempus, ne nos aeternum moremur, sic sibi gloriam, nobis gratiam meritis, mortem habuit in lucro. Quod si ergo non iniuste DEVS Filium suum ipsum morti addidit, quis eum iniustum vocabit, si purum hominem, immo impurum, vel in iuuentute, vel nondum senilibus annis, sed cum maxime viget, valetque, jubeat e vita excedere? Absolutissimum habet in omnes dominium, sine vlla injuria & culpa potest cuius vitam, quocumque tempore, auferre, qui cuius eam dedit. Et quamvis sine culpa auferat vitam, non tamen sine causa; siue bonos, siue malos jubeat hinc emigrare, semper bonus. An injuriam facit, qui alterum e luto in pratium; ab exilio in patriam,

2. Reg. 12. 14.
Matth. 2.

II.
Rom. 3. 14.

1. Petr. 2. 22.